

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717012309
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717012309.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Františka Ševčoviča, v trestnej veci obžalovaného Q. C. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 6. marca 2018 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 23. 11. 2017, sp. zn. 8T/51/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 23. 11. 2017, sp. zn. 8T/51/2017 bol obžalovaný Q. C. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným pre skutky právne kvalifikované - v bode 1/ ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne, podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce zo dňa 19. 5. 2017, sp. zn. 0T/107/2017, ktorým bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému M. G. škoda vo výške 20,92 Eur, ktorý poškodený bol podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaný so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „odvolateľ“), a to proti výroku o vine v neprospech obžalovaného. Ako vyplýva z odôvodnenia podaného opravného prostriedku, v odôvodnení uvádza, že uložený trest považuje za uložený v rozpore so zákonom, nakoľko neboli splnené podmienky pre jeho uloženie a je taktiež neprimerane mierny s prihliadnutím na správanie a konanie obžalovaného.

Prvostupňový súd nemal zohľadniť pri ukladaní trestu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo spočívalo

v tom, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o priznaní viny, ktoré súd následne prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania žalovaných skutkov nevykoná. Napomáhal tým, že umožnil prevziať výsledky dokazovania bez toho, aby bolo potrebné vykonať dokazovanie na hlavnom pojednávaní.

Nesúhlasí s týmto názorom súdu, pretože nemožno mechanicky (formálne) vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. por. stotožňovať s poľahčujúcou okolnosťou uvedenou v § 36 písm. n) Tr. zák. pre neexistujúcu spojitosť medzi vyhlásením o vine obžalovaným a predmetnou poľahčujúcou okolnosťou. Neprihliadnutie na túto poľahčujúcu okolnosť by malo za následok, že by u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti a bolo by potrebné v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej zákonnej trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ani obžalovaný a ani jeho obhajkyňa nevyužili oprávnenie v zmysle § 314 Tr.por. a k odvolaniu odvolateľa nepodali žiadne vyjadrenie.

Zástupca krajského prokurátora v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na dôvody podaného odvolania, s ktorými sa plne stotožňuje - i s prihliadnutím na Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016 uverejnené pod č. R 44/2017 - a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, neprihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. a za použitia príslušných ustanovení Trestného zákona po úprave trestnej sadzby uložiť obžalovanému primeraný súhrnný trest.

Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázala na tú skutočnosť, že obžalovaný sa vzdal opravného prostriedku po vyhlásení rozhodnutia, obhajoba súhlasí s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a navrhla odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí opakovane predniesol, že ľutuje toho, čo sa dopustil a pripája sa k návrhu svojej obhajkyne.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd (ďalej len „odvolací súd“) potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom

konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 23.11.2017 - po poučení v zmysle § 257 ods.1 Tr. por., urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku ako v bode 1/, tak i v bode 2/ obžaloby a prvostupňový súd postupoval primerane podľa § 333 ods.3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por.

Po tomto vyhlásení obžalovaného prvostupňový súd správne postupoval podľa ustanovenia § 257 ods.6 Tr.por., ak zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie odvolateľa. I ďalší postup prvostupňového súdu bol preto v dôsledku uvedeného v súlade s príslušným zákonným ustanovením, pokiaľ prijal uznesením podľa § 257 ods.7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného, že je vinný s tým, že v súlade s ustanovením § 257 ods.8 Tr.por. dokazovanie v rozsahu jeho priznania sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Prvostupňový súd potom vykonal dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a náhrade škody.

Podľa zistení odvolacieho súdu prvostupňový súd pri ukladaní trestu u odvolateľa postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súčasne, taktiež dôsledne zohľadnil i potreby zaistenia zákonného účelu trestu z hľadiska tak individuálnej represie ako i generálnej prevencie.

Obdobne, odvolací súd nezistil pochybenie, pokiaľ súd prvého stupňa zaradil odvolateľa v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. a) Tr.zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa - vo vzťahu k odvolateľovi - je vecne správny vo všetkých jeho výrokoch a zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

Reagujúc na odvolacie námietky odvolateľa považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že z obsahu spisového materiálu - konkrétne výpovede obžalovaného zo dňa 8. 9. 2017 (č. l. 27 spisu) vyplýva, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní spáchanej trestnej činnosti, tak v skutku v bode 1/, ako i v skutku v bode 2/ a to tým, že podrobne popísal, ako došlo k spáchaniu trestnej činnosti v oboch skutkoch.

Podľa ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti sa považuje, ak páchatel' v priebehu trestného konania napomáhal príslušným orgánom, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi a to uvedením všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu najmä tým, že podrobne objasnil svoju trestnú činnosť, čo sa i v tomto prípade stalo.

V zmysle prokurátorom citovaného Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 6. 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (uverejneného pod R 44/2017), súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por., t.j. neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie

opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo prichádza do úvahy len výnimočne.

Uznanie viny, teda priznanie, ak je spojené s úprimným oľutovaním činu, je možno hodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., a ako na takú prihliadnuť pri ukladaní trestu, tak ako postupoval prvostupňový súd.

Na základe vyššie uvedených zistení preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu ako prvostupňového súdu je vecne správne a zákonné vo všetkých jeho výrokoch, odvolanie odvolateľa - prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné, a preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).